

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร เอกสารประกอบการพิจารณา

กรอบการเจรจา

เพื่อแก้ไขกฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้าภายใต้พิธีสารระหว่าง
ราชอาณาจักรไทยกับสาธารณรัฐเปรู เพื่อเร่งเปิดเสรีการค้า
สินค้าและอำนวยความสะดวกทางการค้า ปี พ.ศ. ๒๕๕๘

อ.พ. ๕/๒๕๕๓ การประชุมร่วมกันของรัฐสภา สมัยสามัญนิติบัญญัติ

จัดทำโดย กลุ่มงานบริการวิชาการ สำนักวิชาการ
โทร ๐ ๒๒๔๔ ๒๐๗๐-๒

เรียกดูเอกสารได้ที่
www.parliament.go.th/library

กรอบการเจรจา

เพื่อแก้ไขกฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้าภายใต้พิธีสารระหว่าง
ราชอาณาจักรไทยกับสาธารณรัฐเปรู เพื่อเร่งเปิดเสรีการค้า
สินค้าและอำนวยความสะดวกทางการค้า ปี พ.ศ. ๒๕๔๘

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

คำนำ

เอกสารประกอบการพิจารณา (อ.พ.) นี้ จัดทำขึ้นในเวลาจำกัด เพื่อให้ทันสมัย ประโยชน์ในการพิจารณากรอบการเจรจาเพื่อแก้ไขกฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้าภายใต้พิธีสาร ระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสาธารณรัฐเปรู เพื่อเร่งเปิดเสรีการค้าสินค้าและอำนวยความสะดวกทางการค้า ปี พ.ศ. ๒๕๔๘ โดยรวบรวมข้อมูล สถิติ ข้อเท็จจริง บทความ ข่าวจากสื่อต่าง ๆ และ/หรือสรุปผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นข้อมูลเบื้องต้นแก่สมาชิก รัฐสภาและผู้สนใจทั่วไป หากมีข้อผิดพลาดประการใดขออภัยไว้ ณ ที่นี้ด้วย

อนึ่ง เอกสารประกอบการพิจารณานี้ กลุ่มงานบริการวิชาการ ๑,๒,๓ สำนักวิชาการ เป็นผู้จัดทำ และเผยแพร่ทาง www.parliament.go.th/library ผู้ใดนำข้อความ หรือส่วนหนึ่ง ส่วนใดในเอกสารนี้ไปลงพิมพ์ในเอกสารอื่น โปรดอ้างอิงที่มากำกับไว้ด้วย

ต้องการรายละเอียดเพิ่มเติม โปรดติดต่อกลุ่มงานบริการวิชาการ สำนักวิชาการ หมายเลขโทรศัพท์ ๐ ๒๒๔๔ ๒๐๗๐ – ๗๒ โทรสาร ๐ ๒๒๔๔ ๒๐๕๘ และ ๐ ๒๒๔๔ ๒๐๕๕

กลุ่มงานบริการวิชาการ

สำนักวิชาการ

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

เอกสารประกอบการพิจารณา

สารบัญ

	หน้า
๑. สรุปสาระสำคัญของกรอบการเจรจาเพื่อแก้ไขกฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้าภายใต้พิธีสารระหว่างราชอาณาจักรไทยและสาธารณรัฐเปรู เพื่อเร่งเปิดเสรีการค้าสินค้าและอำนวยความสะดวกทางการค้าปี พ.ศ. ๒๕๕๘ (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	๑
๒. กรอบการเจรจาเพื่อแก้ไขภาคผนวกภายในพิธีสารระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสาธารณรัฐเปรู เพื่อเร่งเปิดเสรีการค้าสินค้าและอำนวยความสะดวกทางการค้าปี พ.ศ. ๒๕๕๘ สำหรับการประชุมร่วมกันของรัฐสภา	๔
๓. ข้อมูลพื้นฐานประเทศเปรู	๖
- การเป็นสมาชิกองค์การระหว่างประเทศ	๖
- การจัดทำความตกลงเขตการค้าเสรี	๖
- ข้อมูลเศรษฐกิจของประเทศเปรู	๗
- นโยบายด้านเศรษฐกิจของเปรู	๑๐
๔. นโยบายด้านการลงทุนของเปรู	๑๑
๕. นโยบายการค้ารายสาขาของเปรู	๑๖
๖. ความสัมพันธ์ระหว่างไทย-เปรู	๑๘
- การค้าระหว่างไทย-เปรู	๒๐
- การลงทุนระหว่างไทย-เปรู	๒๑
- ความสัมพันธ์ด้านการท่องเที่ยว	๒๑
- การจัดทำเขตการค้าเสรีไทย-เปรู	๒๑
- สถิติทางการค้าระหว่างไทย-เปรู	๒๒
- ศักยภาพของคู่ค้า จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส อุปสรรค	๒๖
- ข้อเสนอแนะในการเข้าสู่ตลาด	๒๕

ผู้รับผิดชอบ

นางวิจิตรา วัชรภรณ์

ผู้อำนวยการสำนักวิชาการ

นางสาวเขาวนิจ สุนนานนท์

ผู้อำนวยการกลุ่มงานบริการวิชาการ ๒

ผู้จัดทำและรับผิดชอบ

นายนพดล น้อยชัย

นิติกร ๗ ว.

นายฉัตรพงศ์ พันธุ์ไชย

วิทยากร ๔

นางสาวอัจฉรา ขุมเหล็ก

เจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูล ๖

นางสาวสุนันท์ เจสละ

เจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูล ๓

นางสาวอุรุษย์ ธรรมเพชร

เจ้าพนักงานธุรการ ๖

นางสาวนภาพร ญาณศิริ

เจ้าหน้าที่ธุรการ ๖

สิงหาคม ๒๕๕๓

สาระสำคัญของกรอบการเจรจาเพื่อแก้ไขกฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้า
ภายใต้พิธีสารระหว่างราชอาณาจักรไทยและสาธารณรัฐเปรู
เพื่อเร่งเปิดเสรีการค้าสินค้าและอำนวยความสะดวกทางการค้า ปี พ.ศ. ๒๕๕๘
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

๑. แนวนโยบายของรัฐบาลและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

แนวนโยบายของรัฐบาล

เมื่อวันที่ ๓๐ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๑ รัฐบาลได้แถลงนโยบายด้านเศรษฐกิจระหว่างประเทศ และนโยบายด้านการต่างประเทศต่อรัฐสภาว่า รัฐบาลมีนโยบายสนับสนุนการเข้าร่วมในความตกลงระหว่างประเทศทั้งกรอบทวิภาคีและพหุภาคีที่เป็นประโยชน์ต่อประเทศ รวมทั้งกระชับความร่วมมือและความเป็นหุ้นส่วนกับประเทศคู่ค้าของไทยในภูมิภาคต่างๆ เพื่อขยายความร่วมมือทางการค้า การลงทุน และเศรษฐกิจ รวมทั้งแสวงหาตลาดใหม่ เพื่อพัฒนาความร่วมมือทางการค้า การลงทุน และเศรษฐกิจ รวมทั้งแสวงหาตลาดใหม่ เพื่อพัฒนาความร่วมมือด้านทรัพยากร วัตถุดิบ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และองค์ความรู้ใหม่

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๑๕๐ กำหนดว่าการทำหนังสือสัญญา กับนานาประเทศ หรือองค์การระหว่างประเทศ ที่มีผลผูกพันด้านการค้า การลงทุน อย่างมีนัยสำคัญ คณะรัฐมนตรีต้องให้ข้อมูล และจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนและต้องชี้แจงต่อรัฐสภาถึงการทำ สัญญานั้น รวมทั้งคณะรัฐมนตรีเสนอกรอบการเจรจาต่อรัฐสภาเพื่อขอความเห็นชอบด้วย

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๓๐๕ กำหนดว่าการจัดทำหรือ ดำเนินการตามหนังสือสัญญาที่ได้ดำเนินการไปแล้วก่อนวันประกาศใช้รัฐธรรมนูญนี้ ให้สามารถใช้ได้ โดยไม่ต้องนำบทบัญญัติมาตรา ๑๕๐ มาบังคับใช้ แต่ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๕๐ มาบังคับใช้กับการดำเนินการที่ ยังคงค้างอยู่และต้องดำเนินการต่อไป

๒. เหตุผลความจำเป็นของไทยในการเจรจาแก้ไขพิธีสารระหว่างราชอาณาจักรไทยและสาธารณรัฐเปรูเพื่อเร่ง
เปิดเสรีการค้าสินค้าและอำนวยความสะดวกทางการค้า ปี พ.ศ. ๒๕๕๘

ความเป็นมา

ไทยและเปรูได้ลงนามในพิธีสารระหว่างราชอาณาจักรไทยและสาธารณรัฐเปรูเพื่อเร่งเปิดเสรี การค้าสินค้าและอำนวยความสะดวกทางการค้า เมื่อวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ต่อมาได้ลงนามพิธีสาร เพิ่มเติม เรื่องกฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดเฉพาะรายสินค้า เมื่อวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ และล่าสุดได้ลงนามพิธีสาร เพิ่มเติมฉบับที่ ๒ เรื่องการปรับรายการสินค้าและกฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดเฉพาะรายสินค้าจากระบบฮาร์โมนไนซ์ ปี

๒๐๐๒ เป็นระบบฮาร์โมไนซ์ปี ๒๐๐๗ และหนังสือแลกเปลี่ยนความเข้าใจเรื่องสินค้าสัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์ สัตว์น้ำ เมื่อวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ ซึ่งทั้งสองฝ่ายมีเป้าหมายที่จะดำเนินการให้พิธีสารฯ ทั้งสามฉบับ ดังกล่าวมีผลบังคับใช้ในไตรมาสแรกของปี ๒๕๕๓

ต่อมา เมื่อเดือนธันวาคม ๒๕๕๒ สถานเอกอัครราชทูตเปรูประจำประเทศไทยได้มีหนังสือถึง กระทรวงพาณิชย์ ขอแก้ไขถ้อยคำในข้อ F และ G บทบัญญัติข้อ ๓ ภาคผนวก ๒ เรื่องกฎว่าด้วยถิ่นกำเนิด สินค้าในพิธีสารซึ่งได้มีการลงนามเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๘

ข้อความเดิมที่ขอปรับแก้ไข

(F) fish, shellfish, plant and other marine life taken within the territorial sea or the relevant maritime zone of a Party seaward of the territorial sea or high seas under that Party's applicable laws or in accordance with the provisions of the United Nations Convention on the Law of the Sea.

(G) goods taken by a Party, or a person of a Party, from the seabed or subsoil beneath the seabed of the territorial sea or the continental shelf of that Party

เหตุผลของเปรูในการปรับแก้ไข

เปรูแจ้งว่าในระหว่างการเตรียมเรื่องต่อรัฐสภาเพื่อให้สัตยาบันพิธีสารปี พ.ศ. ๒๕๔๘ ได้ พบว่าพิธีสารดังกล่าวกำหนดเรื่องทะเลอาณาเขต (territorial sea) ตามอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมาย ทะเล (the United Nations Convention on the Law of the Sea : UNCLOS) ซึ่งแตกต่างจากกฎหมายภายในของ เปรู ทำให้เปรูมีปัญหาในการกำหนดถิ่นกำเนิดสินค้าที่มีการผลิตหรือได้มาจากในประเทศทั้งหมด (Wholly obtained) ได้ในส่วนของสัตว์น้ำ พืชน้ำ แร่ธาตุ และทรัพยากรทางทะเล จึงเสนอขอแก้ไขถ้อยคำในเรื่องนี้ ใน ข้อ F และ G ของบทบัญญัติข้อ ๓ ภาคผนวก ๒ เรื่องกฎแหล่งกำเนิดสินค้าในพิธีสารปี พ.ศ. ๒๕๔๘ เพื่อให้ เปรูสามารถกำหนดถิ่นกำเนิดสินค้าสำหรับสินค้านี้ดังกล่าวได้

ความจำเป็นของไทยในการปรับแก้ไข

เพื่อเร่งรัดการบังคับใช้ความตกลงเพื่อเร่งเปิดเสรีการค้าสินค้าและอำนวยความสะดวกทาง การค้าระหว่างไทย-เปรู ที่ได้มีการลงนามไปแล้ว เนื่องจากเปรูและภูมิภาคอเมริกาใต้เป็นตลาดใหม่ที่มีศักยภาพ อีกแห่งหนึ่งที่ไทยจะขยายการค้าและการลงทุนได้อีกมาก โดยเปรูเป็นประเทศเดียวในภูมิภาคนี้ที่ไทยทำความ ตกลงการค้าเสรีด้วย เนื่องจากเป็นประเทศที่มีการขยายตัวทางเศรษฐกิจสูงสุดประเทศหนึ่งในภูมิภาคอเมริกา ใต้ เฉลี่ยร้อยละ ๖.๗ ต่อปี (ระหว่างปี ๒๕๔๘-๒๕๕๒) มีรายได้เฉลี่ยต่อหัวประมาณ ๔,๓๖๕ เหรียญสหรัฐ ซึ่งมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นมาโดยตลอด

นอกจากนี้ ไทยและเปรูยังมีโครงสร้างการผลิตที่เกี่ยวพันกัน โดยเปรูมีทรัพยากรธรรมชาติ ที่หลากหลาย ซึ่งไทยจำเป็นต้องนำเข้าอยู่แล้ว เพื่อเป็นวัตถุดิบขั้นต้นในการผลิต เช่น สินแร่ทองคำ เงิน สังกะสี ทองแดง ตะกั่ว ดีบุก ผลิตภัณฑ์โลหะ อาหารสัตว์ ไขมันและน้ำมันสัตว์ ค้ายและผ้าฝ้ายที่ทำจากฝ้าย และผ้าขนสัตว์ ขณะที่เปรูนำเข้าสินค้าอุตสาหกรรมเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งสินค้าส่งออกของไทยที่จะได้รับ ประโยชน์ ได้แก่ รถยนต์และส่วนประกอบ ตู้เย็น หลอดไฟฟ้า เครื่องซักผ้า และคอมพิวเตอร์

๓. วัตถุประสงค์และเป้าหมายการเจรจาในภาพรวม

วัตถุประสงค์

- เพื่อให้พิธีสารระหว่างราชอาณาจักรไทยและสาธารณรัฐเปรูเพื่อเร่งเปิดเสรีการค้าสินค้าและอำนวยความสะดวกทางการค้า ปี พ.ศ. ๒๕๔๘ มีด้อยค่าที่ชัดเจนมากขึ้นและสอดคล้องกับกฎหมายภายในของไทยและเปรู เพื่อให้พิธีสารจะได้มีผลบังคับใช้และหลีกเลี่ยงความขัดแย้งที่อาจเกิดขึ้นภายหลัง

เป้าหมายการเจรจา

- เจรจาให้ได้ประโยชน์ในภาพรวมสูงสุดกับประเทศ
- รักษาผลประโยชน์ในภาพรวมของประเทศไทยตามข้อผูกพันในพิธีสารระหว่างราชอาณาจักรไทยและสาธารณรัฐเปรูเพื่อเร่งเปิดเสรีการค้าสินค้าและอำนวยความสะดวกทางการค้า ปี พ.ศ. ๒๕๔๘

๔. กรอบการเจรจา

- แก๊ไขข้อ F และ G ที่ระบุไว้ในบทบัญญัติข้อ ๓ ภาคผนวก ๒ หรือข้อบทที่เกี่ยวข้องกับเรื่องกฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้าภายใต้พิธีสารระหว่างราชอาณาจักรไทยและสาธารณรัฐเปรูเพื่อเร่งเปิดเสรีการค้าสินค้าและอำนวยความสะดวกทางการค้า ปี พ.ศ. ๒๕๔๘ ทั้งนี้ การเจรจาดังกล่าวต้องไม่ทำให้ผลประโยชน์ของประเทศไทยลดลงไปกว่าที่เจรจาไว้เดิม

- ให้ใช้กฎเกณฑ์ที่สอดคล้องกับกฎหมายภายในประเทศของคู่ภาคี และ/หรือกฎหมายระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง

๕. การดำเนินการต่อไป

ในการจัดทำกรอบการเจรจาข้างต้น รัฐบาลโดยกระทรวงพาณิชย์ได้หารือกับหน่วยงานต่างๆ อย่างต่อเนื่อง โดยได้ยกร่างกรอบการเจรจาแต่ละประเด็นเพื่อหารือและขอความคิดเห็นจากหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง มีการหารือกับสมาคมธุรกิจเอกชน ผู้ประกอบการ นักวิชาการ รวมทั้งได้นำไปชี้แจงต่อคณะกรรมการในรัฐสภาที่เกี่ยวข้องและจัดการรับฟังความคิดเห็นจากประชาชน เพื่อปรับปรุงกรอบการเจรจาให้มีความสมบูรณ์ หลังจากที่ได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา รัฐบาลจะเข้าร่วมเจรจาเพื่อแก้ไขพิธีสารฯ ปี พ.ศ. ๒๕๔๘ กับเปรู โดยจะเจรจาทันทีในขอบเขตของกรอบการเจรจาที่ได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา รวมทั้งจะเปิดให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและประชาชนที่สนใจได้รับทราบความคืบหน้าระหว่างการเจรจา ทั้งนี้ เพื่อให้การเจรจามีความรอบคอบถี่ถ้วน และเป็นประโยชน์ต่อระบบเศรษฐกิจไทยโดยรวม

**กรอบการเจรจาเพื่อแก้ไขภาคผนวกภายในพิธีสารระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสาธารณรัฐเปรู
เพื่อเร่งเปิดเสรีการค้าสินค้าและอำนวยความสะดวกทางการค้า ปี พ.ศ.2548
สำหรับการประชุมร่วมกันของรัฐสภา**

1. เรื่องเดิม

1.1 ไทยและเปรูได้ลงนามในความตกลงเพื่อเปิดเสรีการค้าและอำนวยความสะดวกทางการค้าแล้ว 4 ฉบับ ได้แก่

- (1) พิธีสารเพื่อเร่งเปิดเสรีการค้าสินค้าและอำนวยความสะดวกทางการค้า ลงนามเมื่อ 19 พย. 2548
- (2) พิธีสารเพิ่มเติมเพื่อเร่งเปิดเสรีการค้าสินค้าและอำนวยความสะดวกทางการค้า ลงนามเมื่อ 16 พย. 2549
- (3) พิธีสารเพิ่มเติมฉบับที่ 2 เพื่อเร่งเปิดเสรีการค้าสินค้าและอำนวยความสะดวกทางการค้า ลงนามเมื่อ 13 พย. 2552

(4) หนังสือแลกเปลี่ยนความเข้าใจเรื่องสินค้าสัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ ลงนามเมื่อ 13 พย. 2552

1.2 เมื่อเดือนธันวาคม 2552 เปรูมีหนังสือถึงกระทรวงพาณิชย์ ขอแก้ไขถ้อยคำในข้อ F และ G บทบัญญัติข้อ 3 ภาคผนวก 2 เรื่องกฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้า ในพิธีสารซึ่งได้มีการลงนามเมื่อปี 2548

2. เหตุผลในการปรับแก้ไข

เปรูแจ้งว่าถ้อยคำที่ใช้ในภาคผนวก 2 ของพิธีสาร ปี พ.ศ. 2548 ได้แก่ territorial sea¹ และ continental shelf² มีความหมายอ้างอิงจากอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล (The United Nation Convention on the Law of the Sea : UNCLOS) ซึ่งไม่ได้รับการรับรองตามกฎหมายภายในของเปรู เนื่องจากเปรูไม่ได้เป็นสมาชิกอนุสัญญา ดังกล่าว

¹ Territorial sea หรือทะเลอาณาเขต ตามความหมาย UNCLOS ครอบคลุมพื้นที่ 12 ไมล์ทะเลจากชายฝั่ง ซึ่งรัฐชายฝั่งมีอำนาจอธิปไตยและสิทธิในการใช้ประโยชน์จากทะเลดังกล่าว

² Continental shelf หรือไหล่ทวีป ตามความหมาย UNCLOS หมายถึงพื้นดินท้องทะเล (sea bed) และดินใต้ผิวดิน (subsoil) มีระยะ 200 ไมล์ทะเลจากทะเลอาณาเขต แต่ไม่เกิน 350 ไมล์ทะเล ซึ่งรัฐชายฝั่งมีสิทธิเหนืออาณาเขตดังกล่าว

3. สาระสำคัญของการแก้ไข

เกี่ยวข้องกับขอบเขตการได้ถิ่นกำเนิดสินค้า Wholly obtained ของสินค้าสัตว์น้ำ พืชน้ำ แร่ธาตุ และทรัพยากรที่มาจากใต้ทะเล พื้นดินท้องทะเล และได้ผิวดินท้องทะเล ในอาณาเขตที่ไทยและเปรูมีสิทธิตามกฎหมายภายใน หรือภายใต้ UNCLOS

4. สาระสำคัญของกรอบการเจรจาเพื่อแก้ไขภาคผนวก 2 พิธีสารฯ ปี 2548

5.1 แก้ไขข้อ F และ G ที่ระบุไว้ในบทบัญญัติข้อ 3 ภาคผนวก 2 หรือข้อบทที่เกี่ยวข้องกับเรื่องกฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้าภายใต้พิธีสารระหว่างราชอาณาจักรไทยและสาธารณรัฐเปรูเพื่อเร่งเปิดเสรีการค้าสินค้า และอำนวยความสะดวกทางการค้า ปี พ.ศ. 2548 ทั้งนี้ การเจรจาดังกล่าวต้องไม่ทำให้ผลประโยชน์ของประเทศไทยลดลงไปกว่าที่เจรจาไว้เดิม

5.2 ให้ใช้กฎเกณฑ์ที่สอดคล้องกับกฎหมายภายในประเทศของคู่ภาคี และ/หรือกฎหมายระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง

5. สถานะล่าสุด

กรม. มีมติให้ความเห็นชอบแล้ว เมื่อวันที่ 15 มิถุนายน 2553

ที่มา : กระทรวงพาณิชย์ กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ (สิงหาคม 2553)

ข้อมูลพื้นฐานประเทศเปรู¹

การเป็นสมาชิกองค์การระหว่างประเทศ

APEC, CAN, FAO, G-15, G-24, G-77, IADB, IAEA, World Bank, ICAO, ICC, ICFTU, IDA, IFAD, IFC, IFRCs, IHO, ILO, IMF, IMO, Interpol, IOC, IOM, ISO, ITU, LAES, LAIA, MONUC, NAM, OAS, OPANAL, OPCW, PCA, RG, SCN, United Nations, UNCTAD, UNESCO, UNIDO, UNMEE, UNMIL, UPU, WCL, WCO, WFTU, WHO, WIPO, WMO, WTO

การจัดทำความตกลงเขตการค้าเสรี

เปรูเป็นสมาชิกของ ANDEAN Community และเป็นสมาชิกสมทบของ MERCOSUR นอกจากนี้ เปรูยังให้ความสำคัญกับการจัดทำความตกลงเขตการค้าเสรีกับประเทศต่างๆ โดย FTA ที่มีผลบังคับใช้แล้ว ได้แก่ ซิลิ สหรัฐอเมริกา แคนาดา จีน และสิงคโปร์ ขณะนี้เปรูอยู่ระหว่างการเจรจากับเม็กซิโก EU และเกาหลีใต้ สำหรับในปี 2553 มีโครงการที่จะเจรจากับอินเดีย รัสเซีย ออสเตรเลีย และแอฟริกาใต้

สำหรับการจัดทำ FTA กับไทยนั้น ไทยและเปรูได้ลงนามในพิธีสารเพื่อเร่งการเปิดเสรีการค้าสินค้าและอำนวยความสะดวกทางการค้า และพิธีสารเพิ่มเติมฯ เกี่ยวกับกฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดเฉพาะรายสินค้า ตั้งแต่ปี 2548 และ 2549 ตามลำดับ แต่ยังไม่มียุทธศาสตร์ใช้ เนื่องจากทั้งสองประเทศต้องปรับเปลี่ยนรายการสินค้า และกฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดเฉพาะรายสินค้าจากระบบ HS 2002 เป็น HS 2007 ตามพันธกรณีภายใต้องค์การศุลกากรโลก ซึ่งล่าสุดทั้งสองฝ่ายได้มีการลงนามพิธีสารเพิ่มเติมฉบับที่ 2 เมื่อวันที่ 13 พฤศจิกายน 2552 ในช่วงการประชุมผู้นำเศรษฐกิจเอเปค ณ ประเทศสิงคโปร์ เพื่อเป็นการยอมรับร่วมกันในการปรับเปลี่ยน HS 2007 อย่างไรก็ตาม พิธีสารฯ ที่ได้มีการลงนามเมื่อปี 2548 ยังมีประเด็นในภาคผนวกของพิธีสารฯ ที่มีข้อความที่ขัดแย้งกับรัฐธรรมนูญของเปรู ซึ่งมีสาระสำคัญเกี่ยวกับสินค้าที่มาจากทะเลหรือพื้นดินใต้ทะเล เช่น สัตว์น้ำ พืชน้ำ แร่ธาตุ และทรัพยากรทางทะเล และกฎหมายภายในของเปรูมีการกำหนดอาณาเขตทางทะเลที่แตกต่างกัน ซึ่งขณะนี้ไทยและเปรูอยู่ระหว่างการดำเนินการกระบวนการภายในเพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าวต่อไป

¹ที่มา: <http://www.thaifita.com/thaifita/Home/FTAByCountry/tabid/53/ctl/detail/id/26/mid/480/usemastercontainer/true/Default.aspx>. ข้อมูลพื้นฐานเปรู สืบค้นเมื่อวันที่ 6 สิงหาคม 2553.

ข้อมูลเศรษฐกิจของประเทศเปรู

ภาพรวม

สภาพภูมิประเทศที่หลากหลายของประเทศเปรูทำให้เปรูเป็นประเทศที่มีทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ โดยเฉพาะทรัพยากรแร่ โลหะ ทองแดง เงิน ทองคำ ปิโตรเลียม ป่าไม้ และทรัพยากรประมง แต่เปรูยังขาดศักยภาพในการแปรรูปทรัพยากรเหล่านี้ อีกทั้งความผันผวนทางด้านราคาในตลาดโลกของแร่และโลหะซึ่งเป็นทรัพยากรหลักของประเทศเปรู ประกอบกับความขาดแคลน โครงสร้างพื้นฐานจึงเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาทางการค้าและการลงทุน

แต่ในหลายปีที่ผ่านมาสภาพเศรษฐกิจของประเทศเปรูได้มีการขยายตัวเพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง อันเนื่องมาจากการส่งออกแร่ โลหะ สิ่งทอ และผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร ตั้งแต่ปี 2545-2549 มูลค่าของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศหรือ GDP ได้มีการขยายตัวเพิ่มมากกว่า 4 % ต่อปี อันเนื่องมาจากอัตราการแลกเปลี่ยนที่คงที่และระดับอัตราเงินเฟ้อที่ต่ำ ในปี 2551 GDP ของเปรูมีอัตราการขยายตัวถึง 9.8% โดยมีปัจจัยสนับสนุนต่างๆ ได้แก่ สินค้าแร่และโลหะมีราคาสูงในตลาดโลก และนโยบายเร่งเปิดเสรีทางการค้าของรัฐบาลปัจจุบัน อย่างไรก็ตาม ในปี 2552 คาดว่า GDP ของเปรูจะลดลงเหลือเพียงร้อยละ 1.3 เนื่องจากผลกระทบของวิกฤตเศรษฐกิจโลก รวมทั้งราคาสินค้าแร่โลหะที่มีแนวโน้มลดลงในตลาดโลก

ดัชนีเศรษฐกิจ

- ตัวชี้วัดทางเศรษฐกิจต่างๆ (ประมาณการปี 2552)

GDP (Purchasing Power parity): 253 พันล้านเหรียญสหรัฐ

GDP (Official Exchange Rate): 128.9 พันล้านเหรียญสหรัฐ

GDP-Real Growth Rate: 0.9 %

GDP per capita (PPP): 8,600 เหรียญสหรัฐ

GDP by sector: เกษตร 8.2 %

อุตสาหกรรม 25.1 %

บริการ 54.5 % (ประมาณการปี 2552)

กำลังแรงงาน: จำนวน 10.2 ล้านคน

สาขาเกษตร: 0.7 %

สาขาอุตสาหกรรม: 23.8%

สาขาบริการ: 75.5 % (ประมาณการปี 2548)

อัตราการว่างงาน: 9 % (ประมาณการปี 2552)

จำนวนประชากรที่ต่ำกว่าเส้นยากจน: 44.5% (ประมาณการปี 2549)

รายได้ครัวเรือนหรือการบริโภค ต่ำสุด 10%: 1.5%

สูงสุด 10%: 37.9% (ประมาณการปี 2549)

อัตราเงินเฟ้อ: 1.2 % (2552 est.)

การลงทุน: 20.8% of GDP (2552 est.)

งบประมาณ: รายได้: 33.55 พันล้านเหรียญสหรัฐ

รายจ่าย: 37.97 พันล้านเหรียญสหรัฐ (2552 est.)

- สาขาการผลิตที่สำคัญ

สินค้าเกษตร: หน่อไม้ฝรั่ง กาแฟ โกโก้ ฝ้าย น้ำตาล ข้าว มันฝรั่ง ข้าวโพด เนื้อไก่ ปลา

สินค้าอุตสาหกรรม: เหมืองแร่ เหล็ก สินแร่โลหะต่างๆ ปิโตรเลียม ก๊าซธรรมชาติ

ประมง สิ่งทอ อาหารสำเร็จรูป

- ดุลบัญชีเดินสะพัด (Current Account Balance): ขาดดุล 817 ล้านเหรียญสหรัฐ

- การค้าระหว่างประเทศ (มกราคม – ธันวาคม 2552)

การส่งออก: 26.4 พันล้านเหรียญสหรัฐ

สินค้าส่งออก: อัญมณี โลหะ สินแร่ เศษแร่ แก้ว ถ่าน ทองแดง น้ำมันดิบ เชื้อเพลิงธรรมชาติ
อาหารสัตว์ สิ่งทอ เครื่องเทศ กาแฟ และชา

ตลาดส่งออกที่สำคัญ: สหรัฐอเมริกา 17.1 %, จีน 15.3 %, สวิตเซอร์แลนด์ 14.7 %

แคนาดา 8.5 % ญี่ปุ่น 5.1 % โดยไทยเป็นตลาดส่งออกอันดับที่ 37 สัดส่วนตลาด 0.19 %

การนำเข้า: 21.9 พันล้านเหรียญสหรัฐ

สินค้านำเข้า: เครื่องจักร น้ำมันดิบ เครื่องใช้ไฟฟ้า รถยนต์ พลาสติก เหล็กและเหล็กกล้า

แหล่งนำเข้าที่สำคัญ: สหรัฐอเมริกา 19.9 %, จีน 14.9 %, บราซิล 7.7%, เอกวาดอร์ 4.7%, ชิลี 4.6
% โดยไทยเป็นแหล่งนำเข้าอันดับที่ 23 สัดส่วน 0.88 %

- ข้อมูลอื่นๆ

เงินสำรองเงินตราต่างประเทศ: 29.75 พันล้านเหรียญสหรัฐ

หนี้สิน (ภายนอกประเทศ): 30.04 พันล้านเหรียญสหรัฐ

สกุลเงิน (รหัสย่อ): nuevo sol (PEN)

อัตราแลกเปลี่ยน: 1 US dollar = 2.88 PEN

นโยบายด้านเศรษฐกิจของเปรู

รัฐบาลนาย Alan Garcia ยังคงนโยบายการรักษาเสถียรภาพทางการคลัง ซึ่งได้แก่ การรักษาระดับเงินเฟ้อ และการบริหารอัตราแลกเปลี่ยนแบบลอยตัว เป็นต้น ควบคู่กับการใช้จ่ายแก่สาธารณะเพื่อจัดความยากจนและยกระดับมาตรฐานการครองชีพ

ในด้านการลงทุน รัฐบาลยังคงนโยบายเป็นมิตรกับนักลงทุน และนอกจากจะมีนโยบายเพิ่มการลงทุนภาคสาธารณะแล้ว ยังต้องการเพิ่มการลงทุนภาคเอกชนในสาขาที่มีศักยภาพ รวมทั้ง สาขาการขนส่ง ทั้งนี้ รัฐบาลให้ความสำคัญกับการเปิดเสรีด้านการลงทุน มีการวางรากฐานการเปิดเสรีการลงทุนมาตั้งแต่ปี 2533 โดยได้มีการปฏิรูปโครงสร้างทางเศรษฐกิจที่สำคัญหลายด้าน เช่น โครงสร้างภาษี และกฎหมายประเทศเปรูให้สิทธินักลงทุนต่างชาติเท่าเทียมกับนักลงทุนเปรูในการลงทุนในภาคธุรกิจต่างๆ โดยไม่มีนโยบายจำกัดการเคลื่อนย้ายเงินลงทุน และค่อนข้างยืดหยุ่นในเรื่องการจ้างงานต่างชาติ

มาตรการด้านภาษี

- ภาษีศุลกากร อัตราร้อยละ 0, 12, 17, 20 และ 25

- Additional tariff duties อัตราร้อยละ 5 เรียกเก็บจากสินค้าเกษตร (392 รายการ) ซึ่งเป็นไปตามที่ได้ผูกพันไว้ในตารางภาษีภายใต้ WTO

- Variable specific duties เรียกเก็บจากสินค้า ข้าว น้ำตาล นมและผลิตภัณฑ์ และข้าวโพด

ตามระบบ Price Ban System จำนวน 45 รายการจากสินค้าข้างต้นตั้งแต่ปี 2002

มาตรการที่มีใช้ภาษี

ประเทศเปรูมีกฎระเบียบและมาตรการทางการค้าไม่ค่อยเข้มงวดนัก ภาษีนำเข้าค่อนข้างต่ำ ไม่ควบคุมปริมาณการนำเข้า แต่มีความล่าช้าในส่วนของกระบวนการประเมินภาษีเท่านั้นเนื่องจากมีผู้ตรวจสอบ 2 ฝ่าย คือ ฝ่ายศุลกากรและฝ่าย supervisor ที่ถูกแต่งตั้งจากศุลกากรเพื่อตรวจสอบมูลค่าสินค้าในการเก็บภาษีนำเข้า การนำเข้าสินค้าส่วนใหญ่ไม่จำเป็นต้องมีใบอนุญาตนำเข้า ยกเว้นสินค้าบางรายการ เช่น อาวุธ ยุทโธปกรณ์ และอาวุธระเบิด สินค้าที่ห้ามนำเข้ามีไม่กี่รายการเท่านั้น ได้แก่ เสื้อผ้าใช้แล้ว (ยกเว้นสินค้าบริจาค) รถยนต์ใช้แล้วเกิน 5 ปี รถบรรทุกใช้แล้วเกิน 8 ปี ยางรถยนต์ใช้แล้ว เป็นต้น

นโยบายด้านการลงทุนของเปรู²

นับตั้งแต่ปี 1991 เปรูก็เปิดเสรีการลงทุน โดยที่ทุกภาคเศรษฐกิจเปิดเสรีให้กับเงินลงทุนจากต่างชาติ ยกเว้น ข้อยกเว้นตามรัฐธรรมนูญในเรื่องสิทธิความเป็นเจ้าของของต่างชาติในทรัพยากรธรรมชาติภายในรัศมี 50 กิโลเมตร จากชายแดนของเปรู อย่างไรก็ตามข้อห้ามที่อาจได้รับการยกเว้นเป็นกรณีไป

- นักลงทุนจากต่างประเทศไม่ต้องขออนุญาตหรือลงทะเบียนเพื่อเข้ามาลงทุนในเปรูและไม่มีข้อกำหนดขนาดการลงทุนขั้นต่ำ
- ไม่มีข้อกำหนดอัตราส่วนความเป็นเจ้าของหรือการควบคุมการบริหารจัดการในทุกรูปแบบการลงทุน
- มีข้อกำหนดว่า หากพนักงานเป็นหุ้นส่วนความเป็นเจ้าของถึงร้อยละ 10 ของทั้งหมด บริษัทจะเป็นบริษัทเอกชน แต่อย่างไรก็ตามข้อกำหนดนี้ถูกบังคับใช้กับทั้งบริษัทต่างชาติและบริษัทสัญชาติเปรู
- ไม่มีข้อบังคับเรื่องผลการดำเนินงานหรือข้อจำกัดในเรื่องการบริหารจัดการที่บังคับใช้กับบริษัทต่างชาติที่เข้ามาลงทุน
- ข้อกำหนดต่างๆอยู่บนพื้นฐานของหลักการปฏิบัติอย่างไม่ลำเอียง (Non-discriminatory) ระหว่างบริษัทเปรูและนักลงทุนต่างชาติและตามกฎหมายการส่งเสริมการลงทุน (Foreign Investment Promotion Law) ซึ่งเป็นกฎหมายหลักที่ใช้กับการลงทุนของต่างชาติ นอกจากนี้เปรูยังยึดหลักการปฏิบัติเยี่ยงคนชาติ (National Treatment) กับกลุ่มการลงทุนที่เป็นกลุ่มใหญ่โดยอยู่ในรูปแบบ “สัญญาเพื่อความมั่นคงทางกฎหมาย” (Legal Stability Agreement)

นโยบายสำคัญของเปรู มีดังต่อไปนี้

- ด้านอัตราแลกเปลี่ยน ต่างชาติสามารถแลกเงินสกุลท้องถิ่นเป็นเงินสกุลอื่นๆ ได้อย่างเสรีสำหรับธุรกรรมทางการลงทุนและด้านทั่วไป ไม่มีข้อจำกัดขั้นต่ำการถือเงินสกุลเปโซของนักลงทุนเอกชน หน่วยงานที่ดูแลรับผิดชอบด้านนี้ คือ ธนาคารกลาง
- ด้านอัตราภาษี เปรูเก็บภาษีนักลงทุนในอัตราที่ต่ำเพื่อดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศ ภาษีที่เก็บกับกิจการทั่วไป คือ ภาษีรายได้ ภาษีมูลค่าเพิ่ม และภาษีนำเข้า ซึ่งนโยบายภาษีจะแตกต่างกันไปตามลักษณะการลงทุนและลักษณะพื้นที่ที่เข้าไปลงทุน
- ด้านแรงงาน กฎหมายแรงงานของเปรูมีความยืดหยุ่นมาก มีการกำหนดค่าแรงขั้นต่ำ (ต่ำกว่า 100 ดอลลาร์สหรัฐต่อเดือน) และการแบ่งผลกำไรของบริษัทใหญ่

².

ที่มา: http://otp.moc.go.th/index_data.php?page=content&content_type=3&nodeID=534&contentID=11397&showcontent=2.

- สิทธิในด้านทรัพย์สิน มีการปกป้องสิทธิด้านทรัพย์สินทางปัญญาคด้วยกฎหมายและบังคับใช้โดยหน่วยงานกลาง ชื่อว่า INDECOPI ส่วนอสังหาริมทรัพย์จะถูกปกป้องด้วยรัฐธรรมนูญ
- กฎหมายของแต่ละภาคอุตสาหกรรม มีการบังคับใช้กฎหมายพิเศษในอุตสาหกรรมบางประเภท ส่วนใหญ่จะเป็นด้านสาธารณูปโภคและอุตสาหกรรมเหมืองแร่

อุตสาหกรรมที่ปรุต้องการสนับสนุน

เปรูต้องการดึงดูดเงินลงทุนจากต่างชาติเพื่อเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขันในอุตสาหกรรมในประเทศโดยการกระตุ้นการลงทุนที่เชื่อมโยงผู้ผลิตกับผู้จัดหาวัตถุดิบ เนื่องจากเปรูเป็นประเทศที่มีทรัพยากรธรรมชาติอุดมสมบูรณ์ ในหลายอุตสาหกรรม บริษัทต่างชาติควรกระจายการลงทุนและสร้างความเชื่อมโยงทั้งแนวนอน (Horizontal linkage) และแนวตั้ง (Vertical linkage) กับระบบเศรษฐกิจของเปรู เงินลงทุนจากต่างชาติมีศักยภาพที่จะพัฒนาตลาดภายในประเทศของเปรูเป็นอย่างมาก กลยุทธ์ของเปรูในอนาคตคือ

- จัดตั้งกลุ่มอุตสาหกรรมหลัก (Hub industries) และดึงดูดการลงทุนเพื่อให้เกิดประโยชน์แก่ผู้จัดหาวัตถุดิบและอุตสาหกรรมอื่นที่เกี่ยวข้อง
- สนับสนุนอุตสาหกรรมหลักและดึงดูดนักลงทุนในอุตสาหกรรมนั้นเพื่อให้เกิดประโยชน์กับตลาดภายในประเทศ
- กระตุ้นให้เกิดการจัดตั้งบริษัทสาขาของบริษัทต่างชาติเพื่อกระจายการลงทุนและสร้างความเชื่อมโยงทั้งแนวนอน (Horizontal linkage) และแนวตั้ง (Vertical linkage) กับเศรษฐกิจของเปรู

เปรูสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อแก่การลงทุนของกลุ่มบริษัท บริษัท ผู้จัดหาวัตถุดิบ ลูกค้า และสถาบันที่สนับสนุนการลงทุน เช่น สถาบันวิจัยและองค์กรธุรกิจ อีกทั้งออกนโยบายสนับสนุนการลงทุนและการดำเนินงานในเรื่องสาธารณูปโภคและบริการสนับสนุน เช่น งานวิจัยและศูนย์อบรม สถาบันการเงิน

กลยุทธ์ใหม่ควรจะเน้นที่การสร้างระบบและการสร้างกลุ่มอุตสาหกรรม ดังต่อไปนี้

ลำดับ	ประเภทอุตสาหกรรม	แนวทางการลงทุน
1. กลุ่มอุตสาหกรรมหลัก (Main Hub Industries)		
I.1	อุตสาหกรรมเหมืองแร่ (Mining)	เปรูมีทรัพยากรธรรมชาติอันอุดมสมบูรณ์ที่ เอกชนสามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดและสามารถ

ลำดับ	ประเภทอุตสาหกรรม	แนวทางการลงทุน
		<p>ดึงดูดการลงทุนจากต่างชาติได้อย่างมากมาย เปรูต้องสร้างระบบการทำงานของอุตสาหกรรมเหมืองแร่ให้มีประสิทธิภาพสูงโดยการใช้นโยบายภาษีดึงดูดการลงทุนต่างชาติ ในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา เปรูประสบความสำเร็จในการส่งออกแร่ธาตุและสินแร่ เช่น ซิงค์ ออกไซด์ ลวดทองแดงและแร่ธาตุที่มีค่า อุปสงค์ในสินค้านี้กำลังก้าวเดินโตขึ้นอย่างมากในต่างประเทศ ตัวอย่างเช่น แม้ว่าจะมีการใช้ไฟเบอร์ทดแทนลวดทองแดง แต่อุปสงค์ลวดทองแดงก็ยังสูงมาก เพราะจะถูกใช้ในหลายอุตสาหกรรม เช่น การทำระบบเชื่อมโยงพื้นฐาน (local area networking: LAN) เปรูควรสนับสนุนระบบการศึกษาและระบบการวิจัยเพื่อส่งเสริมการลงทุนจากต่างชาติ</p>
1.2	อุตสาหกรรมประมง	<p>โอกาสทางการลงทุน ในอุตสาหกรรมประมงของต่างชาติมีอยู่มากเนื่องจากเปรูมีการพัฒนาระบบชีววิทยาทางทะเลและเทคโนโลยีชีวภาพ สถาบันทางทะเล (Sea Institute) ก็ผลิตงานวิจัยทางด้านเทคนิคและวิทยาศาสตร์เกี่ยวกับทะเลของเปรูและน้ำในประเทศ เพื่อค้นหาทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่และสถาบันเทคนิคการประมง (Technical Fisheries Institute) ก็ผลิตงานวิจัยด้านเทคโนโลยีชีวภาพเพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้มีคุณภาพสูงในราคาต้นทุนที่ต่ำลง</p>
1.3	อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว	<p>แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ทางประวัติศาสตร์และทรัพย์สินทางโบราณคดีที่มีชื่อเสียงระดับโลกของเปรู ถือเป็นจุดแข็งของประเทศ แต่หลายปีที่ผ่านมา เปรูมิได้ให้ความสำคัญกับอุตสาหกรรมนี้เท่าไรนัก อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของเปรูจึงเพียงแค่อำนาจที่จะดึงดูดนักท่องเที่ยวด้วยการเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่ปลอดภัย มีความสะดวกสบายและมีโรงแรมร้านอาหารและสิ่งอำนวยความสะดวกอื่นที่มีมาตรฐานระดับโลก</p>

ลำดับ	ประเภทอุตสาหกรรม	แนวทางการลงทุน
2. กลุ่มที่มีศักยภาพจะพัฒนาเป็นอุตสาหกรรมหลัก (Potential Hub Industries)		
2.1	ภาคเกษตรกรรม	<p>เปรูมีพื้นที่ใกล้ชายฝั่งที่อุดมสมบูรณ์สามารถเพาะปลูกพืชผลได้หลากหลาย เช่น หน่อไม้ฝรั่ง เปรูจะสนับสนุนการลงทุนจากต่างชาติในด้านการเกษตรโดยการให้เมล็ดพันธุ์พืชที่ดีและผลิตงานวิจัยในด้านนี้ ซึ่งการดึงดูดนักลงทุนในอุตสาหกรรมนี้จะช่วยให้อุตสาหกรรมอื่นที่เกี่ยวข้อง เช่น การแปรรูปพืช การแช่แข็ง บรรจุภัณฑ์ และการอบแห้งได้รับประโยชน์ไปด้วย แต่อย่างไรก็ตาม อุตสาหกรรมนี้ยังมีปัญหาที่ต้องการแก้ไข คือ กฎหมายเกี่ยวกับการจัดการทรัพยากรน้ำและสิทธิในอสังหาริมทรัพย์ เปรูควรสนับสนุนการพัฒนาทางด้านเทคโนโลยี เช่น การสร้างห้องทดลอง การตัดต่อพันธุพืช การสร้างมาตรฐานควบคุมคุณภาพและอบรมด้านเทคนิคเพื่อปรับปรุงด้านเทคโนโลยีและการจัดการความสามารถในการผลิต นอกจากนี้เปรูยังควรพัฒนาสาธารณูปโภค เช่น ถนนและท่าเรือเพื่อรองรับอุตสาหกรรมนี้อีกด้วย</p>
2.2	ไฮโดรคาร์บอน	<p>เปรูมีทรัพยากรน้ำมันและก๊าซธรรมชาติที่มากเพียงพอที่จะพัฒนาอุตสาหกรรมเคมี อุตสาหกรรมเคมีสามารถดึงดูดนักลงทุนต่างชาติได้เป็นอันดับที่ 2 ของประเทศซึ่งการพัฒนาอุตสาหกรรมไฮโดรคาร์บอนจะช่วยส่งเสริมการส่งออกและฐานการผลิตภายในประเทศ นอกจากนี้จะเน้นที่การผลิตสารเคมีที่เป็นส่วนประกอบในอุตสาหกรรมอื่นๆแล้ว ควรที่จะเน้นที่อุตสาหกรรมพื้นฐาน เช่น การผลิตปุ๋ย สารเคมีที่ใช้กับพืชและยา การพัฒนาด้านนี้ต้องการระบบนวัตกรรมที่ก้าวหน้าทางด้านวิทยาศาสตร์และวิศวกรรมศาสตร์ค่อนข้างสูง</p>
2.3	อุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม	<p>อุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มของเปรูพัฒนาไปมากและผลิตแต่สินค้าที่มีคุณภาพระดับสูง ปริมาณการลงทุนจากต่างชาติในอุตสาหกรรมนี้ค่อนข้างน้อย</p>

ลำดับ	ประเภทอุตสาหกรรม	แนวทางการลงทุน
		(อยู่ที่ประมาณร้อยละ 5 ของปริมาณการลงทุนจากต่างชาติในภาคการผลิตทั้งหมด) เป้าหมายดึงดูดการลงทุนจากต่างชาติในภาคอุตสาหกรรมนี้ให้มากขึ้น เพื่อสร้างผลิตภัณฑ์ที่หลากหลาย เช่นเดียวกับการสร้างเทคโนโลยีใหม่ๆ และตลาดใหม่ ปรับปรุงสายพันธุ์พิเศษที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยไม่ต้องใช้ปุ๋ยและยาฆ่าแมลงกับพืช อุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มนำฝ้ายชนิดนี้ไปผลิตเสื้อผ้าส่งออกไปยังยุโรป จุดแข็งอีกประการของอุตสาหกรรมนี้อยู่ที่การผลิตเสื้อผ้าจากขนสัตว์
2.4	อาหารและเครื่องดื่ม	ดึงดูดการลงทุนในอุตสาหกรรมนี้เพื่อให้ตลาดในประเทศเติบโต ชาวเปรูมักใช้จ่ายไปมากกับการบริโภคอาหารและเครื่องดื่ม ผลิตภัณฑ์หลักๆ ได้แก่ ผลิตภัณฑ์จากนม ขนมปัง พาสต้า น้ำมันทำอาหารและเบียร์ บริษัทอาหารระดับโลก เช่น Nestle Unilever และ Nabisco และบริษัทอาหารของประเทศแถบลาตินอเมริกาอย่าง Carozzi และ Luchetti ของชิลี และ Bimbo ของเม็กซิโกเข้ามาลงทุนขยายโรงงานและรวบรวมกิจการกับบริษัทชั้นนำในประเทศ ล่าสุดบริษัท โคคา-โคล่าเข้าซื้อหุ้นบริษัทเครื่องดื่มของเปรูชื่อว่า Inka Cola ซึ่งเป็นบริษัทที่มีส่วนแบ่งการตลาดถึงร้อยละ 50 ของมูลค่าตลาดรวมทั้งหมด อย่างไรก็ตาม อุปสงค์ของตลาดโดยรวมก็โตมากขึ้นเรื่อยๆ อุตสาหกรรมอาหารประเภทอื่นๆ เช่น M & M ของสหรัฐฯ Friesland Dairy ของเนเธอร์แลนด์และ Parmalat ของอิตาลีก็เริ่มขยายกิจการมาผลิตผลิตภัณฑ์ที่ทำจากนมมากขึ้น อุตสาหกรรมเบียร์ซึ่งปัจจุบันมีผู้ครองตลาดอยู่เพียง 2 รายจึงเป็นตลาดที่น่าสนใจสำหรับนักลงทุนต่างชาติ

สำหรับบริษัทต่างชาติที่เข้ามาดำเนินกิจการ ในเปรูอยู่แล้วควรจะพัฒนาความเชื่อมโยงทั้งแนวนอน และแนวตั้งกับระบบเศรษฐกิจพื้นฐาน เพื่อเพิ่มขีดความสามารถของผู้จัดหาวัตถุดิบภายในประเทศ

ให้สามารถแข่งขันด้านราคา คุณภาพ และการตอบสนองความต้องการลูกค้าโดยการใช้วัตถุดิบและกระบวนการใหม่ๆ ภาคเอกชนและภาครัฐบาลควรร่วมมือกันปรับปรุงการฝึกอบรมด้านเทคนิค ความสามารถในการบริหารจัดการและการควบคุมคุณภาพ อีกอุตสาหกรรมที่เติบโตเคียงคู่กับ อุตสาหกรรมอาหาร คือ อุตสาหกรรมบรรจุภัณฑ์ จึงเป็นอีกทางเลือกหนึ่งของนักลงทุนที่จะเข้ามา ลงทุนในเปรู

นโยบายการค้ารายสาขาของเปรู³

- ด้านการเกษตร กระทรวงเกษตรเป็นผู้รับผิดชอบนโยบายด้านการเกษตรที่เน้นการส่งเสริม ด้านเทคโนโลยีและยกระดับมาตรฐานการครองชีพของเหล่าเกษตรกรและประชากรใน แถบชนบท ตั้งแต่ต้นปี 2007 กระทรวงเกษตรได้ตั้งคณะทำงานเพื่อรับผิดชอบการปฏิบัติ ตามนโยบายการพัฒนาภาคเกษตรของรัฐบาล กระทรวงเกษตรเผยว่า โดยทั่วไปแล้วการ แข่งขันของภาคเกษตรและความสามารถในการทำกำไรค่อนข้างต่ำสะท้อนให้เห็นถึงการ จำกัดการเข้าสู่ตลาด ข้อมูลและด้านการเงิน เงินลงทุนไม่เพียงพอ ไม่มีที่ดินทำกินของ ตนเองและระบบภาษี หน่วยงานของเปรูชี้แจงว่านโยบายของรัฐสำหรับการพัฒนา ด้าน การเกษตรเป็นกลยุทธ์ระยะยาวที่พยายามแก้ไขปัญหาของแต่ละภาคอุตสาหกรรมและ เพื่อให้เกิดการเติบโตที่ยั่งยืน หาประโยชน์จากตลาดต่างประเทศและปรับปรุงการกระจาย รายได้
- ภาคประมงมีบทบาทสำคัญต่อการส่งออกของประเทศ ไม่มีการกำหนดข้อบังคับการถือหุ้น ของนักลงทุนต่างชาติในภาคประมงหรือบริษัทแปรรูปผลผลิตจากทะเล แต่เรือของต่างชาติ จะได้รับอนุญาตให้จับปลาได้ในบางเขตเท่านั้น
- อุตสาหกรรมเหมืองแร่และผลผลิตจากไฮโดรคาร์บอนได้รับอิทธิพลจากภาครัฐที่ส่งเสริม การลงทุนด้านนี้ สัดส่วนการส่งออกแร่ธาตุ เหล็กและน้ำมันเชื้อเพลิงต่อการส่งออก ทั้งหมดเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 55 ในปี 2000 เป็นร้อยละ 72 ในปี 2006 นับตั้งแต่ปลายปี 2006 รัฐบาลก็กระตุ้นให้บริษัทขุดเจาะเหมืองแร่ทำโครงการเพื่อสังคมและสาธารณูปโภค การ ส่งออกก๊าซธรรมชาติจากแหล่งสำรองในโครงการของ Camisea ซึ่งเป็นโครงการที่ใหญ่ ที่สุดในเปรูถูกวางใจให้ขายก๊าซธรรมชาติให้แก่ตลาดภายในประเทศเป็นเวลาถึง 20 ปี
- กำแพงภาษีของภาคลดลงจากร้อยละ 13 ในปี 1999 ลงเหลือร้อยละ 7.2 ในเดือนเมษายน ปี 2007 พร้อมกับประสิทธิภาพของแรงงานที่เพิ่มสูงขึ้น อย่างไรก็ตามกำแพงภาษีโดยเฉลี่ยใน อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ทำจากนม รองเท้า กระดาษ น้ำตาลและเสื้อผ้าสูงถึงร้อยละ 30-50
- ในภาคบริการ เปรูมีพันธะที่จะต้องเปิดเสรีใน 12 สาขาการบริการ รวมถึงภาค โทรคมนาคมและภาคการเงินในการเจรจาอบูรุกวัย ในการเจรจารอง โดฮา เปรูเสนอ แผนการลดภาษีในปี 2003 และเสนอแผนแก้ไขอีกครั้งในปี 2005
- ตั้งแต่ปี 2000 การเปิดเสรีกิจการ โทรคมนาคมมีความก้าวหน้าขึ้น แม้ว่าบริษัทเอกชนแห่ง หนึ่งจะเข้าเป็นผู้ถือหุ้นหลักในหลายๆบริษัทในตลาด แต่ปัจจุบันคุณภาพของการให้บริการ สูงขึ้นและราคาอัตราค่าโทรลดลง อย่างไรก็ตามข้อบังคับของภาคอุตสาหกรรมนี้ก็ยังเป็น

³ ที่มา: http://otp.moc.go.th/index_data.php?page=content&content_type=3&nodeID=534&contentID=11397&showcontent=2.

อุปสรรคการเข้าสู่ตลาดของผู้เข้ามาใหม่อยู่มาก ต่างชาติสามารถเข้าถึงหุ้นในกิจการ
โทรคมนาคมได้ไม่เกินร้อยละ 40 ของจำนวนหุ้นทั้งหมดหรือจำนวนผู้ถือหุ้นทั้งหมด

- ในภาคธนาคาร การลงทุนของต่างชาติจะได้รับการปฏิบัติตามหลักการปฏิบัติเยี่ยงคนชาติ
แต่อาจจะมีข้อห้ามบางประการ หากการดำเนินธุรกรรมก่อให้เกิดความเสียหายต่อสังคม
โดยรวม ยิ่งไปกว่านั้น หากธนาคารต่างชาติต้องปิดกิจการลง สิทธิประโยชน์ของธนาคารใน
สาขาเปรูทั้งหมดจะต้องถูกนำมาชดใช้ให้แก่เจ้าหน้าที่ชาวเปรูและชาวต่างชาติที่มีภูมิลำเนาใน
เปรู เปรูกำหนดภาษีในแต่ละธุรกรรมทางการเงินที่ร้อยละ 0.08 แต่ว่ากำลังวางแผนจะลด
ภาษีลง
- ตั้งแต่ปี 2000 มีการพัฒนากฎระเบียบในกิจการขนส่งมากขึ้น แต่กิจกรรมบางอย่างก็ยัง
เผชิญกับปัญหาด้านสาธารณสุขไปคอยู่ ในภาคการขนส่งทางทะเล การบริการด้านการ
เดินเรือตามแถบชายฝั่งถูกสงวนไว้ให้กับเรือของเปรู ที่มีชาวเปรูเป็นผู้ถือหุ้นใหญ่เท่านั้น
กองทัพเรือของเปรูเป็นผู้ขนส่งไฮโดรคาร์บอนร้อยละ 25 เป็นอย่างน้อย เนื่องจาก
ไฮโดรคาร์บอนถูกห้ามขนส่งทางบก ถึงแม้ว่าเส้นทางเดินเรือส่วนใหญ่จะเปิดเสรี การ
เดินเรือของต่างชาติก็อาจถูกจำกัดด้วยหลักการทางกฎหมายบางประการ
- ส่วนในด้านการขนส่งทางอากาศ ต่างชาติสามารถเข้าถึงหุ้นกิจการได้เพียงร้อยละ 49 ของ
ส่วนหุ้นทั้งหมดเมื่อตอนเริ่มกิจการ แต่สามารถเข้าถึงหุ้นเพิ่มได้ถึงร้อยละ 70 หากกิจการ
เปิดให้บริการมาเกินกว่า 6 เดือน บริษัทของเปรูที่ต้องการขออนุญาตบินระหว่างประเทศ
จะต้องให้บริการการบินภายในประเทศด้วย

สำหรับอาชีพที่ต้องมีความเชี่ยวชาญ (Professions) 22 อาชีพ เช่น วิศวกร นักบัญชี ทนายความ ฯลฯ
จำเป็นจะต้องได้รับการรับรองจากองค์กรกลางเพื่อที่จะสามารถประกอบอาชีพนั้นๆ ได้

ความสัมพันธ์ระหว่างไทย-เปรู⁴

ความสัมพันธ์ในระดับทวิภาคี

ภาครัฐบาล

- ความตกลงว่าด้วยการส่งเสริมและคุ้มครองการลงทุน ลงนามเมื่อ

วันที่ 15 พฤศจิกายน 2534

- ความตกลงว่าด้วยการจัดตั้งคณะกรรมการร่วมเพื่อความร่วมมือทวิภาคี

ระหว่างไทย-เปรู ลงนามเมื่อวันที่ 25 พฤศจิกายน 2537

- ความตกลงทางการค้า ลงนามเมื่อวันที่ 16 มกราคม 2539

- ความตกลงระหว่างธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทยกับสถาบันการเงินเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจของเปรู ที่จะให้สินเชื่อระยะสั้นและระยะยาวสำหรับการนำเข้าสินค้าจากประเทศไทย ลงนามเมื่อวันที่ 16 มกราคม 2539

- กรอบความตกลงว่าด้วยการเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจที่ใกล้ชิดยิ่งขึ้นระหว่าง

รัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยกับรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐเปรู ลงนาม เมื่อวันที่ 17 ตุลาคม 2546

- พิธีสารเพื่อเร่งการเปิดเสรีการค้าสินค้าและอำนวยความสะดวกทางการค้า ลงนามเมื่อวันที่

19 พฤศจิกายน 2548

- พิธีสารเพิ่มเติมพิธีสารเพื่อเร่งการเปิดเสรีการค้าสินค้าและอำนวยความสะดวกทางการค้า

ลงนามเมื่อวันที่ 16 พฤศจิกายน 2549

⁴ ที่มา: <http://www.thaifta.com/thaifta/Home/FTAbyCountry/tabid/53/ctl/detail/id/26/mid/480/usemastercontainer/true/>

Default.aspx. ข้อมูลพื้นฐานเปรู. สืบค้นเมื่อวันที่ 6 สิงหาคม 2553.

- พืชสารเพิ่มเติมฉบับที่ 2 ภายใต้พืชสารเพื่อเร่งการเปิดเสรีการค้าสินค้าและอำนวยความสะดวกทางการค้า และหนังสือแลกเปลี่ยนความเข้าใจเรื่องสินค้าสัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ ลงนามเมื่อวันที่ 13 พฤศจิกายน 2552

ภาคเอกชน

- ลงนามระหว่างสภาหอการค้าแห่งประเทศไทยกับสหพันธ์สถาบันภาคเอกชนของเปรู เพื่อจัดตั้งสภาธุรกิจ (Business Council) เมื่อวันที่ 16 มกราคม 2539

- ลงนามความตกลงร่วมมือระหว่างสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และสมาคมอุตสาหกรรมแห่งเปรูเมื่อวันที่ 3 มิถุนายน 2542

- ยังไม่มีความคืบหน้าความร่วมมือระหว่างกัน

ความสัมพันธ์ในระดับภูมิภาคและพหุภาคี

- เปรูเป็น 1 ใน 3 ประเทศละติน (เปรู ชิลี เม็กซิโก) ที่เป็นสมาชิกเอเปคเช่นเดียวกับไทย

- ไทยและเปรูมีความร่วมมือที่ดีระหว่างกันในเวทีระหว่างประเทศโดยทั้งสองฝ่ายตระหนักถึงความสำคัญของการร่วมมือเพื่อสร้างอำนาจการต่อรองในเวทีเศรษฐกิจและการเมืองระหว่างประเทศในฐานะที่เป็นประเทศกำลังพัฒนาและผู้ส่งออกสินค้าเกษตรหลักด้วยกัน โดยเฉพาะในเวทีองค์การสหประชาชาติและกลุ่ม Cairns

- เปรูเป็นสมาชิกในองค์การการค้าโลก และเป็นสมาชิกกลุ่ม G20 เช่นเดียวกับไทย ซึ่งเป็นกลุ่มประเทศกำลังพัฒนาและผู้ส่งออกสินค้าเกษตรที่ผลักดันให้ประเทศพัฒนาแล้วเปิดตลาดและลด/ยกเลิกการให้การอุดหนุนภายในและยกเลิกอุดหนุนการส่งออก รวมทั้งผลักดันการเปิดตลาดสินค้าเกษตรเขตร้อนและเรื่อง S&D (Special and Differential Treatment)

การค้าระหว่างไทย-เปรู

มูลค่าการค้ารวม ในไตรมาสแรกของปี 2553 เปรูเป็นคู่ค้าอันดับที่ 61 ของไทย ในช่วงเวลา 5 ปีที่ผ่านมา (2548-2552) การค้าระหว่างไทยกับเปรูมีมูลค่าการค้าเฉลี่ยปีละ 180.3 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ในปี 2552 มีมูลค่าการค้ารวม 132.4 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ลดลงจากปีก่อนหน้าร้อยละ 59.6 คิดเป็นสัดส่วนการค้าร้อยละ 0.1 ของมูลค่าการค้ารวมของไทย ในปี 2553 มูลค่าการค้าในเดือนมกราคมถึงมีนาคมมีมูลค่า 93 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้นร้อยละ 217.9 จากช่วงเวลาเดียวกันของปีที่แล้ว

ดุลการค้า ในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา (2548-2552) ไทยเป็นฝ่ายเกินดุลการค้าเปรู ยกเว้นปี 2549 ซึ่งไทยเป็นฝ่ายขาดดุลการค้าเนื่องจากไทยนำเข้าสินค้าสังกะสีจำนวนมากจากเปรู สำหรับปี 2552 ไทยเกินดุลการค้ามูลค่า 59.9 ล้านดอลลาร์สหรัฐ และในช่วงมกราคมถึงมีนาคมปี 2553 ที่ผ่านมา ไทยเกินดุลการค้า 33.9 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

การส่งออก ปี 2552 เปรูเป็นตลาดส่งออกอันดับที่ 84 ของไทย ในช่วงเวลา 5 ปีที่ผ่านมา (2548-2552) ไทยส่งสินค้าออกไปเปรูเฉลี่ยมูลค่าปีละ 114.7 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ในปี 2552 ไทยส่งสินค้าออกไปเปรูมูลค่า 96.2 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ลดลงจากปีก่อนหน้าร้อยละ 62.8 และในช่วงมกราคมถึงมีนาคม ปี 2553 ที่ผ่านมา ไทยส่งออกไปเปรูมูลค่า 63.4 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ซึ่งเพิ่มขึ้นจากช่วงเวลาเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 149.3

สินค้าส่งออกที่สำคัญ ได้แก่ รถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ เครื่องซักผ้าและเครื่องซักแห้ง และส่วนประกอบ ตู้เย็น ตู้แช่แข็งและส่วนประกอบ ผลิตภัณฑ์ยาง เม็ดพลาสติก เตาอบไมโครเวฟและเครื่องใช้ไฟฟ้าที่ให้ความร้อน เครื่องยนต์สันดาปภายในและแบบลูกสูบ ค้ายและเส้นใยประดิษฐ์ เครื่องจักรกลและส่วนประกอบ ผลิตภัณฑ์พลาสติก เป็นต้น

การนำเข้า ปี 2552 เปรูเป็นแหล่งนำเข้าอันดับที่ 68 ของไทย การนำเข้าในช่วงเวลา 5 ปี (2548-2552) ไทยนำเข้าสินค้าจากเปรูมูลค่าเฉลี่ยปีละ 65.5 ล้านดอลลาร์สหรัฐ สำหรับปี 2552 ไทยนำเข้าสินค้าจากเปรูมูลค่า 36.3 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ลดลงจากปีก่อนหน้าร้อยละ 47.6 และในช่วงมกราคมถึงมีนาคม ปี 2553 ที่ผ่านมา ไทยนำเข้าเป็นมูลค่า 29.5 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้นร้อยละ 676.75 จากช่วงเวลาเดียวกันของปี 2552

สินค้านำเข้าที่สำคัญ ได้แก่ สินแร่โลหะอื่นๆ เศษโลหะและผลิตภัณฑ์ สัตว์และผลิตภัณฑ์จากสัตว์ สัตว์น้ำสด แช่เย็น แช่แข็งและแปรรูป เสื้อผ้าสำเร็จรูป ผัก ผลไม้และของปรุงแต่งจากผัก ผลไม้ เคมีภัณฑ์ เครื่องเพชรพลอย อัญมณี เงินแท่ง และทองคำ ด้ายและเส้นใย ผลิตภัณฑ์อาหารอื่นๆ และปุ๋ยและยากำจัดศัตรูพืชและสัตว์ เป็นต้น

การลงทุนระหว่างไทย-เปรู

ปัจจุบันมูลค่าการลงทุนระหว่างไทย-เปรูยังมีน้อยมาก โดยบริษัทเปรูที่ลงทุนในไทย คือ บริษัท Ajethai ตั้งอยู่ที่นิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร จ. ชลบุรี เป็นผู้ผลิตจำหน่ายน้ำอัดลมภายใต้ชื่อ “Big Cola” เพื่อส่งออกไปยังประเทศในภูมิภาคเอเชีย ทั้งนี้ไทยเป็นประเทศแรกในเอเชียที่เปรูมาลงทุนในสินค้านี้

ความสัมพันธ์ด้านการท่องเที่ยว

ในปี 2551 มีชาวเปรูเดินทางมาประเทศไทยจำนวน 2,376 ราย มีจำนวนเพิ่มขึ้นจากปี 2549 ซึ่งมีชาวเปรูเดินทางมาประเทศไทยจำนวน 2,144 คน ในขณะที่มีชาวไทยเดินทางไปประเทศเปรูเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ปัจจุบันการเดินทางของประชาชนทั้งสองประเทศมีความสะดวกมากขึ้น เนื่องจากไทยและเปรูได้ทำความตกลงยกเว้นการตรวจลงตราสำหรับผู้ถือหนังสือเดินทางทูต ราชการ และธรรมดาตั้งแต่ปี 2542 ริก

การจัดทำเขตการค้าเสรีไทย-เปรู

ในการหารือทวิภาคีระหว่างประธานาธิบดีเปรูกับนายกรัฐมนตรีไทยในช่วงการประชุมผู้นำเอเปค เมื่อเดือนตุลาคม 2545 ณ ประเทศเม็กซิโก ทั้งสองฝ่ายได้หารือกันถึงการจัดตั้ง FTA ไทย-เปรู ขึ้น ต่อมาทั้งสองฝ่ายได้จัดทำกรอบความตกลงว่าด้วยการเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจที่ใกล้ชิดยิ่งขึ้น และมีการลงนามโดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ (นายอศิชัย โพธารามิก) และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศเปรู (นายอลัน วากเนอร์) เมื่อวันที่ 17 ตุลาคม 2546 และเริ่มการเจรจาจัดทำความตกลงเขตการค้าเสรีครั้งที่ 1 เมื่อเดือนมกราคม 2547 จนกระทั่งการเจรจาครั้งที่ 7 เมื่อพฤศจิกายน 2548 ทั้งสองฝ่ายสามารถสรุปผลการเจรจาเปิดตลาดสินค้าบางส่วนก่อน (ประมาณร้อยละ 70 ของจำนวนสินค้าทั้งหมด แบ่งเป็นลดภาษีศูนย์ทันทีร้อยละ 50 และลดภายใน 5 ปี ร้อยละ 20) จึงจัดทำพิธีสารเพื่อเร่งเปิดเสรีทางการค้าและอำนวยความสะดวกทางการค้า (Early Harvest- EH) โดยลงนามเมื่อ 19 พฤศจิกายน 2548 ซึ่งได้รวม

ประเด็นที่ตกลงกันได้ในเรื่องอื่นๆ เช่น กฎเกณฑ์ว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้า มาตรการด้านสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช อุปสรรคทางเทคนิคต่อการค้า พิธีการศุลกากร การบริหารจัดการกฎหมาย กฎระเบียบที่โปร่งใส กลไกการระงับข้อพิพาท การจัดตั้งคณะกรรมการร่วมไว้ด้วย ต่อมาได้มีการลงนามในพิธีสารเพิ่มเติมเรื่องกฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดเฉพาะรายสินค้าเมื่อ 16 พฤศจิกายน 2549 อย่างไรก็ตามความตกลงฯ ยังไม่มีผลบังคับใช้ เนื่องจากทั้งสองประเทศต้องปรับเปลี่ยนรายการสินค้าและกฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดเฉพาะรายสินค้าจากระบบ HS 2002 เป็น HS 2007 ตามพันธกรณีภายใต้องค์การศุลกากรโลก ซึ่งล่าสุดทั้งสองฝ่ายได้มีการลงนามพิธีสารเพิ่มเติมฉบับที่ 2 เมื่อวันที่ 13 พฤศจิกายน 2552 ในช่วงการประชุมผู้นำเศรษฐกิจเอเปค ณ ประเทศสิงคโปร์ เพื่อเป็นการยอมรับร่วมกันในการปรับเปลี่ยน HS 2007 ขณะนี้อยู่ระหว่างการดำเนินการกระบวนการภายในเพื่อให้ความตกลงฯ มีผลใช้บังคับ

สถิติทางการค้าระหว่างไทย-เปรู

ตารางที่ 1 สถิติการค้าระหว่างไทย-เปรู

มูลค่า : ล้านเหรียญสหรัฐฯ

ปี	ปริมาณการค้ารวม			ส่งออก		นำเข้า		ดุลการค้า
	มูลค่า	สัดส่วน	%Δ	มูลค่า	%Δ	มูลค่า	%Δ	
2548 (2005)	89.1	.04	20.9	44.7	39.4	44.5	6.6	0.2
2549 (2006)	149.2	.06	67.3	57.7	29.1	91.5	105.7	-33.8
2550 (2007)	202.6	.07	35.7	116.4	101.7	86.2	-5.8	30.1
2551 (2008)	327.9	.09	61.9	258.7	122.3	69.2	-19.7	189.6
2552 (2009)	132.4	.05	-59.6	96.2	-62.8	36.3	-47.6	59.9
2552 (2009)	29.23	.05	-61.6	25.43	-59.4	3.80	-71.8	21.6
ม.ค. - มี.ค.								
2553 (2010)	92.94	0.11	217.9	63.40	149.3	29.54	676.8	33.9
ม.ค. - มี.ค.								

หมายเหตุ : สัดส่วน = การค้าสองฝ่ายต่อการค้ารวมของไทยทั้งหมด %Δ = % การเปลี่ยนแปลง

ที่มา: ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร กระทรวงพาณิชย์ โดยความร่วมมือของกรมศุลกากร

ตารางที่ 2 สินค้าส่งออก

หน่วย : ล้านเหรียญสหรัฐฯ

รายการ	2549	2550	2551	2552	% Δ 2552
1. รถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ	12.6	56.8	167.5	40.4	-75.9
2. เครื่องซักผ้า	-	5.3	18.2	16.2	23.3
3. ตู้เย็น ตู้แช่แข็งและส่วนประกอบ	3.9	7.8	13.2	6.1	8.1
4. ผลิตภัณฑ์ยาง	4.3	5.7	7.7	6.0	-22.2
5. เม็ดพลาสติก	0.6	1.6	6.4	2.3	-59.6
6. เตาอบไมโครเวฟ	9.8	8.1	5.8	2.2	-33.5
7. เครื่องยนต์สันดาปภายในแบบลูกสูบ และส่วนประกอบ	4.4	5.8	5.6	2.0	-45.6
8. ผ้าและเส้นใยประดิษฐ์	4.7	3.9	4.2	1.9	-54.9
9. เครื่องจักรและส่วนประกอบ	1.4	2.4	3.7	1.8	-28.9
10. ผลิตภัณฑ์พลาสติก	2.4	3.0	3.4	1.5	50.7
รวมสินค้า 10 รายการ	43.9	100.3	235.7	80.4	-62.5
อื่นๆ	13.8	16.1	23.0	15.7	-64.4
รวมทั้งสิ้น	57.7	116.4	258.7	96.2	-62.8

หมายเหตุ : สัดส่วน = การค้าสองฝ่ายต่อการค้ารวมของไทยทั้งหมด % Δ = % การเปลี่ยนแปลง

ที่มา: ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร กระทรวงพาณิชย์ โดยความร่วมมือของกรมศุลกากร

ตารางที่ 3 สินค้านำเข้า

หน่วย : ล้านเหรียญสหรัฐฯ

รายการ	2549	2550	2551	2552	% Δ 2552
1. สินแร่โลหะอื่น ๆ เศษโลหะและผลิตภัณฑ์	81.7	78.7	58.6	22.1	-62.3
2. สัตว์และผลิตภัณฑ์จากสัตว์	4.3	2.8	3.0	6.3	109.8
3. สัตว์น้ำสด แช่เย็น แช่แข็งแปรรูปและกึ่งสำเร็จรูป	0.8	1.1	2.2	4.8	124.3
4. เนื้อสัตว์สำเร็จรูป	2.2	1.1	2.1	0.9	-13.3
5. ผัก ผลไม้และของปรุงแต่งจากผักผลไม้	0.1	0.5	1.0	0.6	57.6
6. เคมีภัณฑ์	0.1	0.7	0.7	0.5	-78.3
7. เครื่องเพชรพลอย อัญมณี	0.3	0.2	0.4	0.3	-52.5
8. ด้ายและเส้นใย	0.1	0.4	0.3	0.3	-10.0
9. ผลิตภัณฑ์อาหารอื่นๆ	0.2	-	0.3	0.1	394.3
10. ไม้และซากสัตว์ตัดหญ้าและสัตว์	0.2	-	0.1	0.1	-76.4
รวมสินค้า 10 รายการ	90.0	85.5	68.6	35.9	-47.7
อื่นๆ	1.3	0.6	0.4	0.3	-32.1
รวมทั้งสิ้น	91.5	86.2	69.2	36.3	-47.6

หมายเหตุ : สัดส่วน = การค้าสองฝ่ายต่อการค้ารวมของไทยทั้งหมด % Δ = % การเปลี่ยนแปลง

ที่มา: ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร กระทรวงพาณิชย์ โดยความร่วมมือของกรมศุลกากร

๒๕
การค้าไทย - เปรู ปี 2553(มกราคม-มิถุนายน) ⁵

มูลค่าการค้า ปี 2553(มกราคม-มิถุนายน)

	มูลค่า (ล้านบาท)		%ป.ป
	ปี 2552(ม.ค.-มิ.ย)	ปี 2553(ม.ค.-มิ.ย)	ปี 2553(ม.ค.-มิ.ย)
ส่งออก	1,364.07	4,435.95	225.20
นำเข้า	546.52	1,867.95	241.79
ดุลการค้า	817.55	2,568.00	-
รวม	1,910.59	6,303.90	229.94

การค้าสองฝ่ายปี 2553(ม.ค.-มิ.ย) มีมูลค่า 6,303.90 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากระยะเดียวกันของปีก่อนหน้า ร้อยละ 229.94 โดยไทยส่งออกไปเปรู มูลค่า 4,435.95 ล้านบาท (225.20%) และนำเข้า 1,867.95 ล้านบาท (241.79%) โดยไทยเป็นฝ่ายเกินดุลการค้ามูลค่า 2,568.00 ล้านบาท

ด้านสินค้า

สินค้านำเข้า/สินค้าส่งออก 10 อันดับแรกปี 2553(ม.ค.-มิ.ย) ได้แก่

มูลค่า : ล้านบาท

	สินค้าส่งออก	มูลค่า	%ป.ป		สินค้านำเข้า	มูลค่า	%ป.ป
1	รถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ	3,036.7	511.78	1	สินแร่โลหะอื่น ๆ เศษโลหะและผลิตภัณฑ์	1,594.1	387.14
2	เครื่องซักผ้าและเครื่องซักแห้งและส่วนประกอบ	393.7	46.31	2	สัตว์น้ำสด แช่เย็น แช่แข็ง แปรรูปและกึ่ง	154.9	88.74
3	เม็ดพลาสติก	156.0	253.10	3	ผัก ผลไม้และของปรุงแต่งที่ทำจากผัก ผลไม้	43.3	157.84
4	ตู้เย็น ตู้แช่แข็งและส่วนประกอบ	147.6	50.11	4	สัตว์และผลิตภัณฑ์จากสัตว์	18.7	-75.58
5	ผลิตภัณฑ์ยาง	139.3	71.32	5	เคมีภัณฑ์	14.6	100.80
6	เครื่องยนต์สันดาปภายในแบบลูกสูบ	102.4	1,763.76	6	เครื่องเพชรพลอย อัญมณี เงินแท้ และทองคำ	13.6	190.83
7	ค้ายและเส้นใยประดิษฐ์	96.9	424.27	7	เสื้อผ้าสำเร็จรูป	11.9	-39.46
8	เครื่องจักรกลและส่วนประกอบของเครื่อง	60.2	153.89	8	เนื้อสัตว์สำหรับการบริโภค	8.0	-
9	เตาอบไมโครเวฟและเครื่องใช้ไฟฟ้า	39.3	-28.26	9	ปุ๋ย และยากำจัดศัตรูพืชและสัตว์	2.8	50.45
10	เครื่องรับวิทยุโทรทัศน์และส่วนประกอบ	37.8	232.89	10	วัสดุและอุปกรณ์สำนักงาน	2.4	64.21
	รวม 10 รายการ	4,210.0	281.63		รวม 10 รายการ	1,864.2	246.74
	อื่นๆ	226.0	-13.39		อื่นๆ	3.7	-58.04
	รวมทั้งสิ้น	4,435.9	225.20		รวมทั้งสิ้น	1,867.9	241.79

⁵ <http://www.thaifita.com/thaifita/Home/tabid/36/ctl/Details/mid/554/ItemID/6115/Default.aspx>.

ศักยภาพของคู่ค้า จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส อุปสรรค⁵

ศักยภาพของคู่ค้า

แม้เปรูจะเป็นประเทศที่ห่างไกลจากไทย แต่เปรูก็เป็นประเทศที่มีศักยภาพและมีโอกาสในการเติบโตสูงเนื่องจากเปรูแม้มีทรัพยากรมากแต่ยังขาดความรู้ จึงต้องการความช่วยเหลือจากเทคนิคจากไทยรวมถึงบุคคลากรเข้าไปช่วยพัฒนาและขยายตลาดส่งออก ตลอดทั้งการนำเข้าสินค้าไทย ซึ่งมีหลายชนิดที่คนเปรูรู้จักกันดี เช่น น้ำปลา ถิ่นจี่และเงาะกระป๋อง ปลากระป๋อง รวมทั้งข้าวหอมมะลิ แต่เนื่องจากค่าขนส่งแพงจึงทำให้ข้าวไทยมีราคาสูงเทียบกับข้าวจากแหล่งอื่นๆ ปัจจุบันเปรูนำเข้าข้าวถึงปีละ 100,000 ตัน ส่วนใหญ่นำเข้าจากเวียดนาม ซึ่งไทยควรหาช่องทางในการส่งออกข้าวไปยังเปรูด้วยราคาที่ถูกลงเพื่อแข่งขันกับเวียดนาม นอกจากสินค้าข้าวแล้ว อุตสาหกรรมป่าไม้ของเปรูยังเป็นลักษณะการพัฒนาระดับต้นที่ยังไม่ได้พัฒนาสู่ภาคการผลิตหรือแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ และส่วนใหญ่เป็นกลุ่มธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมดำเนินการอยู่ อุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ของเปรูส่วนใหญ่ยังคือการพัฒนาพร้อมทั้งขาดความรู้ในด้านการส่งออก ขณะที่ด้านอุตสาหกรรมสิ่งทอก็ยังเป็นผลิตภัณฑ์ป้อนให้กับตลาดระดับล่างทางฝ่ายไทยจึงมีโอกาสนำเข้าช่วยพัฒนาได้อีกมากและไม่ได้แข่งขันกับไทย

สำหรับสินค้าส่งออกไทยที่มีศักยภาพในการขยายตลาดเปรู เช่น ค้ายและเส้นใยประดิษฐ์ เม็ดพลาสติก รถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ เครื่องซักผ้าและเครื่องซักแห้งและส่วนประกอบ ผลิตภัณฑ์ยาง เตาอบไมโครเวฟและเครื่องใช้ไฟฟ้าที่ให้ความร้อน ตู้เย็น ตู้แช่แข็งและส่วนประกอบ เป็นต้น ซึ่งเหล่านี้เป็นสินค้าหลักที่ไทยส่งออกไปยังเปรู

จุดแข็ง

- เปรูเป็นประเทศที่มีทรัพยากรธรรมชาติที่เหมาะสมจะใช้เป็นวัตถุดิบในการผลิตสินค้า ประกอบกับการที่รัฐบาลเปิดกว้างด้านการลงทุน จึงเป็นโอกาสอันดีของนักลงทุนไทย เนื่องจากอุตสาหกรรมไทยส่วนใหญ่พัฒนาไปมากกว่าของเปรูทำให้ไทยน่าจะสามารถตีตลาดในประเทศเปรูและแถบเพื่อนบ้านได้มากกว่า
- ค่าแรงของแรงงานในเปรูก่อนข้างถูกกว่าของไทย อันเนื่องมาจากอัตราค่าจ้างงานที่ค่อนข้างสูง ส่งผลให้ต้นทุนการผลิตสินค้าลดต่ำลง
- เนื่องจากปัจจุบัน เปรูถือเป็นตลาดใหม่ที่มีศักยภาพของไทย รัฐบาลไทยจึงสนับสนุนให้ผู้ประกอบการเข้าไปลงทุนด้วยการให้ข้อมูลต่างๆที่จำเป็นต่อการลงทุน รวมถึงการทำความเข้าใจความตกลงเขตการค้าเสรีก็ก่อให้เกิดโอกาสทางการค้าการลงทุนกับนักลงทุนไทยเช่นกัน

⁵ ที่มา : http://otp.moc.go.th/modules/datacenter/images/File/Peru/peru_warning51_1.pdf.

จุดอ่อน

- เปอูใช้ภาษาสเปนเป็นภาษาราชการ ซึ่งนักธุรกิจไทยที่สามารถใช้ภาษานี้ในการสื่อสารมีน้อยจึงเป็นอุปสรรคทางการสื่อสาร
- เมื่อมองจากปริมาณการลงทุนในภูมิภาคนี้ที่ค่อนข้างน้อย แสดงให้เห็นว่า นักลงทุนไทยส่วนใหญ่ไม่คุ้นเคยกับภูมิภาคนี้และมีข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการทำธุรกิจกับเปอูไม่มากนัก เมื่อเข้าไปลงทุนอาจเกิดการเสียเปรียบนักลงทุนชาติอื่นที่มีข้อมูลและความชำนาญมากกว่า
- ในบางสาขาการลงทุน ไทยค่อนข้างเสียเปรียบเนื่องจากเปอูมีทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์มากกว่า เช่น อุตสาหกรรมปลาป่น ปลากระป๋อง กาแฟ
- การขยายการค้าบริการไปยังเปอู เช่น ภาคการศึกษา การรักษาสุขภาพ การนวดแผนไทย ไม่เป็นที่นิยมของชาวเปอู ผู้ประกอบการไทยอาจจะต้องหาช่องทางการลงทุนการค้าบริการแบบใหม่ที่เหมาะสมกับรสนิยมของชาวเปอูมากขึ้น

โอกาส

- แม้เปอูจะเป็นตลาดที่ค่อนข้างเล็ก ด้วยจำนวนประชากร 29 ล้านคน แต่เมื่อพิจารณาว่าเปอูจะเป็นประตูไปสู่ประชาคมแอนเดียนและกลุ่มเมอร์โคซู ซึ่งมีประชากรรวมกันถึง 345 ล้านคน เปอูก็ถือว่าเป็นตลาดที่น่าสนใจตลาดหนึ่ง ประกอบกับรายได้ต่อหัวของประชากรเปอูที่ใกล้เคียงกับของไทย และสภาพเศรษฐกิจของเปอูที่ปรับตัวดีขึ้นมากเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศในละตินอเมริกาคด้วยกัน ทำให้เปอูเหมาะที่จะเป็นฐานในการขยายการค้าการลงทุน
- โครงสร้างทางเศรษฐกิจของไทยและเปอูมีความคล้ายคลึงกัน โดยส่วนใหญ่เป็นการผลิตภาคบริการและอุตสาหกรรม แต่เมื่อพิจารณาถึงสินค้าที่ผลิตและส่งออกจะพบว่าสินค้าส่งออกของเปอูกับของไทยเป็นสินค้าที่มีระดับการพัฒนาและชนิดสินค้าที่แตกต่างกัน สินค้าเกษตรที่เปอูผลิตส่วนใหญ่จะใช้ในการบริโภคในประเทศ ส่วนที่ส่งออกก็เป็นสินค้าที่ไม่ได้แข่งขันกับสินค้าของไทย ยกเว้น กาแฟ ส่วนสินค้าอุตสาหกรรมที่เปอูส่งออกจะเป็นวัตถุดิบขั้นพื้นฐานเป็นส่วนใหญ่ และเป็นสินค้าที่ไทยต้องนำเข้าเพื่อใช้ผลิตสินค้าสำเร็จรูปต่อไป ดังนั้นไทยควรใช้ประโยชน์จากการจัดตั้งเขตการค้าเสรีที่เพิ่งลงนามในปี 2005 เป็นหนทางส่งเสริมทำให้เกิดการขยายตัวทางด้านการค้าสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรมของทั้งสองประเทศ
- เปอูเป็นประเทศที่อุดมสมบูรณ์ด้วยทรัพยากรทางธรรมชาตินานาชนิด เช่น แร่ทองแดง เงิน ทองคำ น้ำมันปิโตรเลียม ทรัพยากรประมง รวมถึงทรัพยากรการท่องเที่ยวและวัฒนธรรม แต่เปอูยังขาดศักยภาพในการในการแปรรูปทรัพยากรเหล่านี้ ซึ่งรัฐบาลเปอูมีนโยบายให้การสนับสนุนการลงทุนจากต่างชาติ โดยเห็นได้จากนโยบายเปิดเสรีการลงทุนซึ่งใช้มา

ตั้งแต่ปี 1990 ส่งผลให้เกิดการเคลื่อนย้ายเงินทุนเสรีระหว่างประเทศ และมีกฎเกณฑ์การเคลื่อนย้ายแรงงานที่ค่อนข้างยืดหยุ่น มีการจัดตั้งเขตเศรษฐกิจเสรีซึ่งให้สิทธิประโยชน์ทางภาษี นอกจากนี้ยังมีกรอบกฎหมายที่ให้ความคุ้มครองแก่นักลงทุนในระดับที่น่าพอใจ การส่งเสริมการลงทุนของเปรูจึงดึงดูดนักลงทุนไทยให้เข้าไปทำธุรกิจโดยใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่

- ประเทศไทยและเปรูมีการค้าบริการที่เป็นจุดเด่นของทั้งสองประเทศ คือ สาขาการท่องเที่ยว ซึ่งรวมถึงบริการภัตตาคารและโรงแรม เนื่องจากต่างก็เป็นประเทศที่มีวัฒนธรรมและภูมิทัศน์ที่งดงาม มีโอกาสทางการค้าสำหรับบริการสาขาที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการท่องเที่ยว เช่น บริการด้านสุขภาพที่เกี่ยวกับความงาม การนวดเพื่อบำบัดและผ่อนคลาย
- แม้เปรูจะมีระบบการคมนาคมขนส่งที่ยังไม่พร้อมนัก แต่ขณะนี้รัฐบาลกำลังเร่งพัฒนาระบบขนส่งเพื่อรองรับการขยายการค้าสู่ประเทศเพื่อนบ้าน ได้แก่ การพัฒนาเส้นทางทั้งทางเหนือและใต้ที่สามารถเชื่อมต่อไปยังท่าเรือในบราซิล การเชื่อมต่อของถนนกับท่าเรือและสนามบิน การเพิ่มขีดความสามารถของท่าเรือน้ำลึกให้รองรับเรือเดินสมุทรขนาดใหญ่ได้ ขณะนี้เปรูมีท่าเรือสำคัญ 7 แห่ง โดย Callao เป็นท่าเรือหลักซึ่งเชื่อมต่อกับท่าเรือหลักในหลายประเทศ Paita และ Ilo เป็นท่าเรือสำคัญที่ดำเนินการในลักษณะของเขตปลอดภาษีและเป็นศูนย์กลางกระจายสินค้าทางเหนือและใต้ของเปรู ซึ่งสามารถใช้ประโยชน์ในการเป็นศูนย์กลางการส่งออกสินค้าไปยังประเทศอื่นในภูมิภาค โดยเฉพาะท่าเรือ Ilo ซึ่งอยู่ทางตอนใต้ของเปรู เป็นท่าเรือขนถ่ายสินค้าเข้าสู่ประเทศที่ไม่มีทางออกทะเล เช่น โบลิเวียและปารากวัย หากเปรูสามารถเร่งปรับปรุงระบบการขนส่งของตนให้ทันสมัยและรองรับการขนส่งสินค้าเชื่อมต่อไปยังประเทศต่างๆ ในละตินอเมริกาได้อย่างดีแล้ว นับได้ว่าเปรูอยู่ในตำแหน่งที่เหมาะสมจะใช้เป็นฐานกระจายสินค้าของไทยในภูมิภาคนี้มาก

อุปสรรค

- ไทยกับเปรูมีระยะทางที่ห่างไกลกันมากและการคมนาคมขนส่งที่ไม่สะดวกนัก การเดินทางทางอากาศใช้เวลาเกินกว่า 1 วัน ไม่มีการขนส่งทางเรือระหว่างกันโดยตรงต้องผ่านประเทศที่สาม ทำให้ค่าขนส่งสูงมากและมีผลต่อดัชนีทุนของสินค้าจนไม่จูงใจที่จะค้าขายกับประเทศเปรู
- เปรูใช้ภาษาสเปนเป็นภาษาราชการ ซึ่งคนไทยส่วนใหญ่ไม่สามารถใช้ภาษานี้ ประกอบกับความไม่รู้จักกันเพียงพอ และความสัมพันธ์ระหว่างทั้งสองประเทศยังมีไม่มากนักแม้ว่าจะมีความพยายามเสริมสร้างความสัมพันธ์ทั้งภาครัฐและเอกชนดังจะเห็นได้จากการมีความตกลงว่าด้วยความร่วมมือด้านต่างๆ ร่วมกันมากมาย แต่หลังจากการจัดทำความตกลง

กันแล้วการพัฒนาความสัมพันธ์ก็ไม่คืบหน้าเท่าที่ควร ทำให้นักธุรกิจส่วนใหญ่ไม่สนใจที่จะติดต่อค้าขายหรือไปลงทุนที่เปรูเท่าใดนัก

ประเทศที่เข้าไปมีบทบาทด้านการลงทุนในเปรู ได้แก่ สเปน สหรัฐฯ สหราชอาณาจักร และเนเธอร์แลนด์ โดยส่วนมากเข้ามาลงทุนในภาคอุตสาหกรรมโทรคมนาคมมากที่สุด รองลงมาได้แก่ธุรกิจเหมืองแร่ พลังงาน การผลิตสินค้าอุตสาหกรรม และภาคธุรกิจการเงิน โอกาสในการลงทุนจะเป็นของประเทศในทวีปอเมริกาด้วยกันเองมากกว่าเพราะนอกจากจะมีที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ที่ใกล้ชิดกันแล้ว ยังมีความคล้ายคลึงกันด้านภาษาและวัฒนธรรม และมีความตกลงระดับทวิภาคี และระดับ bloc-to-bloc ระหว่างกันหลายความตกลง ทำให้ได้เปรียบนักลงทุนไทยซึ่งยังขาดประสบการณ์การลงทุนในภูมิภาคนี้ ทั้งยังต้องแข่งขันกับนักลงทุนต่างชาติที่เข้ามาลงทุนก่อนหน้านี้

ข้อเสนอแนะในการเข้าสู่ตลาด

- อุปสรรคสำคัญของการค้าระหว่างไทยกับเปรู คือ การขนส่งระหว่างกัน ซึ่งขณะนี้ไม่มีการขนส่งสินค้าระหว่างไทยกับเปรูโดยตรง สินค้าต้องไปแวะถ่ายที่ประเทศอื่นก่อน ทำให้ค่าระวางสูง การที่ไทยไม่มีกองเรือสินค้าของตัวเองทำให้ไม่อาจแก้ปัญหาเรื่องนี้ได้ อย่างไรก็ตามไทยอาจอาศัยช่องทางขอให้กองเรือประเทศอื่นจัดเส้นทางเดินเรือจากเปรูให้ผ่านไทยด้วย เพื่อลดต้นทุนการขนส่งและเพิ่มโอกาสทางการค้าให้สูงขึ้น
- เมื่อเปรูดำเนินการพัฒนาสาธารณูปโภคเพื่อสนับสนุนการลงทุนจากต่างประเทศ รวมถึงการพัฒนาการคมนาคมขนส่งทั้งภายในประเทศและเส้นทางที่ต่อไปยังประเทศเพื่อนบ้าน ปรับปรุงท่าเรือน้ำลึก และท่าอากาศยานระหว่างประเทศให้ดีขึ้นแล้ว การส่งออกของไทยจะไม่เพียงขยายตัวจากกรนำเข้าของเปรูเท่านั้น แต่จะถูกส่งต่อไปยังประเทศอื่นๆ ทั้งที่อยู่ริมมหาสมุทรแปซิฟิก และในตอนกลางของทวีป ดังนั้น ผู้ผลิตผู้ส่งออกควรศึกษาทำความเข้าใจการตลาดและความต้องการในตัวสินค้าในภูมิภาคลาตินอเมริกา เพื่อเตรียมการติดต่อธุรกิจการค้า เข้าร่วมงานแสดงสินค้าหรือเดินทางไปหาตลาดด้วยตนเอง เพื่อเปิดตัวสินค้าไทยให้เป็นที่รู้จักแพร่หลายมากขึ้น
- ผู้ผลิตและผู้ประกอบการไทยควรศึกษาการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ หรือ Internet ในการติดต่อธุรกิจการค้า โดยการเชื่อมโยงการค้าด้วยระบบ E-Commerce จะเป็นการช่วยลดค่าใช้จ่ายในการดำเนินการได้เป็นอย่างมาก จะเป็นยุทธวิธีอีกอันหนึ่งในการสนับสนุนการขยายตลาดการค้าระหว่างประเทศไทยกับเปรูและลาตินอเมริกาอื่นให้แพร่หลายกว้างขวางยิ่งขึ้น
- เขตการค้าเสรีไทย-เปรูจะเป็นประตูสำคัญในการเข้าสู่ละตินอเมริกา ซึ่งเป็นตลาดที่ไทยมีส่วนแบ่งตลาดยังไม่มากนัก จึงหวังได้ว่าเมื่อเขตการค้าเสรีไทย-เปรูเริ่มขึ้น ไทยจะเข้าไปมีบทบาทการค้าในภูมิภาคนี้ ผู้ประกอบการที่สนใจจะเข้าไปดำเนินธุรกิจในประเทศแถบลาตินอเมริกาจึงควรศึกษาข้อมูลของ FTA ที่ไทยลงนามกับเปรู ไปแล้ว เพื่อทราบถึงอรรถประโยชน์และอุปสรรคต่างๆ ในการดำเนินธุรกิจกับเปรู

ไทยควรจัดคณะผู้แทนการค้าทั้งในระดับนโยบายและระดับปฏิบัติเดินทางไปศึกษาสำรวจและเจรจาการค้ากับผู้นำเข้าของเปรูและประเทศแถบลาตินอเมริกา จะช่วยกระชับความสัมพันธ์ทางการค้าที่ดีระหว่างกันและทำให้ผู้ซื้อผู้ขายเกิดความเชื่อมั่นซึ่งกันและกัน

สำนักวิชาการ ให้การบริการทางวิชาการ

๑. ณ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ถนนประดิพัทธ์ ให้บริการในวันและเวลาราชการ
- กลุ่มงานบริการวิชาการ ๑ โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๒๐๗๒ โทรสาร ๐ ๒๒๔๔ ๒๐๕๘-๕๙
ด้านการเมืองการปกครอง ความมั่นคง การทหาร การยุติธรรม กฎหมายระหว่างประเทศ
ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ อนุญาโตตุลาการ ทรัพย์สินทางปัญญา
 - กลุ่มงานบริการวิชาการ ๒ โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๒๐๗๑ โทรสาร ๐ ๒๒๔๔ ๒๐๕๘-๕๙
ด้านเศรษฐกิจ พาณิชยกรรม การเงิน การคลัง การธนาคาร การลงทุน งบประมาณ ประกันภัย
อุตสาหกรรม คมนาคม เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร การเกษตรและสหกรณ์
 - กลุ่มงานบริการวิชาการ ๓ โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๒๐๗๐ โทรสาร ๐ ๒๒๔๔ ๒๐๕๘-๕๙
ด้านสังคม การศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม แรงงานและสวัสดิการสังคม เด็ก สตรี
การสาธารณสุข การท่องเที่ยว การกีฬา วิทยาศาสตร์ สิ่งแวดล้อม การพลังงาน
๒. ณ จุดบริการสารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์ (E-knowledge Services) อาคารรัฐสภา ๑ ชั้น ๓
ให้บริการในวันและเวลาราชการ สำหรับวันประชุมสภาผู้แทนราษฎรให้บริการถึงเวลา ๑๙.๓๐ น.
โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๑๘๗๗ โทรสาร ๐ ๒๒๔๔ ๑๘๗๘

พิมพ์ที่สำนักการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ออกแบบปกโดย น.ส.รติมา ศรทะประกษา